

Dosarul nr. 2ra-2424/18

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana) V. Burduh

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cibotari Victoria, reprezentată de avocatul Bejan Sergiu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cibotari Victoria împotriva Întreprinderii de Stat Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru ”INGEOCAD”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată ”Centrul Național al Experților Judiciari și Specialiștilor de Performanță” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Cibotari Victoria și s-a menținut hotărârea din 01 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă :

La 17 mai 2017 Cibotari Victoria a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru ”INGEOCAD”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată ”Centrul Național al Experților Judiciari și Specialiștilor de Performanță” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii, Cibotari Victoria a menționat că la 30 octombrie 2015 a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată ”Centrul Național al Experților Judiciari și Specialiștilor de Performanță” contractul de efectuare a serviciilor de expertiză în domeniul construcției, geodeziei și cadastrului bunurilor mobile amplasate pe str. Bernardazzi 54 și 54/1 municipiul Chișinău.

Reclamanta a specificat că la rândul său, Societatea cu Răspundere Limitată ”Centrul Național al Experților Judiciari și Specialiștilor de Performanță” în vederea executării contractului menționat, la 23 februarie 2016 a încheiat cu Întreprinderea de Stat Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru ”INGEOCAD”

contractul de efectuare a lucrărilor cadastrale pentru expertiza tehnică a imobilelor amplasate pe str. Bernardazzi 54 și 54/1 municipiul Chișinău.

A relevat că deoarece Societatea cu Răspundere Limitată ”Centrul Național al Experților Judiciari și Specialiștilor de Performanță” nu avea posibilitatea să achite serviciile Întreprinderii de Stat Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru ”INGEOCAD”, la data de 23 februarie 2016 a fost încheiat contractul de preluare a datoriei.

Astfel reclamanta a relatat că conform pct. 5.2 din contractul în cauză, termenul îndeplinirii lucrărilor solicitate a fost stabilit de 30 de zile din data efectuării integrale a plății în sumă de 33 695 de lei, pe care a achitat-o integral.

Cibotari Victoria a invocat că expertiza tehnică a imobilelor nu a fost efectuată, iar la 02 mai 2017 Întreprinderea de Stat Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru ”INGEOCAD” a recepționat notificarea cu privire la rezoluțiunea contractului și solicitarea de a restitui suma achitată pentru efectuarea lucrărilor cadastrale pentru expertiza tehnică, care însă a fost respinsă de pârât.

Reclamanta Cibotari Victoria a solicitat încasarea de la Întreprinderea de Stat Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru ”INGEOCAD” a sumei de 33 695 de lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 01 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Cibotari Victoria.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că contractul de prestări de servicii de expertiză din 30 octombrie 2015 a fost încheiat între Cibotari Victoria în calitate de beneficiar și Societatea cu Răspundere Limitată ”Centrul Național al Experților Judiciari și Specialiștilor de Performanță” în calitate de prestator, prin care ultima s-a obligat să efectueze expertiza complexă în domeniul construcției, geodeziei și cadastrului bunurilor imobile, cu termenul de prezentare a raportului de expertiză în termen de 30 de zile, începând cu ziua executării de către beneficiar a obligațiunii asumate și achitarea prețului în avans în sumă de 54 745 de lei, valoarea serviciilor fiind determinată după efectuarea cercetărilor la fața locului, executate în cadrul expertizei și stipulată într-un acord adițional.

La fel, prima instanță a concluzionat că reclamanta neîntemeiat pretinde încasarea sumei de 33 695 de lei anume de la pârâtul Întreprinderea de Stat Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru ”INGEOCAD” în baza contractului de prestări de servicii din 30 octombrie 2015, pe care de fapt l-a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată ”Centrul Național al Experților Judiciari și Specialiștilor de Performanță”.

De asemenea, prima instanță a stabilit, că faptul încheierii contractului de prestării de servicii din 23 februarie 2016 între Societatea cu Răspundere Limitată ”Centrul Național al Experților Judiciari și Specialiștilor de Performanță”, Întreprinderea de Stat Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru ”INGEOCAD” și Cibotari Victoria, nu îndreptățește reclamanta să pretindă restituirea sumei de 33 695 de lei de la Întreprinderea de Stat Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru ”INGEOCAD”, care nu are obligații față de Cibotari Victoria în sensul enunțat.

Mai mult ca atât, prima instanță a reținut că obligațiile asumate prin contractul de prestări de servicii din 23 februarie 2016 au fost executate, urmând a fi respectate condițiile privind modul de predare și primire a lucrărilor, fapt rămas nefinalizat din culpa Societății cu Răspundere Limitată ”Centrul Național al Experților Judiciari și Specialiștilor de Performanță”.

Prin decizia din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Cibotari Victoria și s-a menținut hotărârea din 01 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana.

La 25 septembrie 2018 Cibotari Victoria, reprezentată de avocatul Bejan Sergiu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenta Cibotari Victoria în motivarea recursului a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material.

De asemenea recurenta a relatat că a achitat suma de 33 695 de lei în baza contractului de preluare a datoriei din 23 februarie 2016, încheiat cu Întreprinderea de Stat Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru ”INGEOCAD” și cu Răspundere Limitată ”Centrul Național al Experților Judiciari și Specialiștilor de Performanță”.

Astfel a specificat că potrivit acestei operațiuni juridice, a devenit noul debitor, rezultând din raportul juridic stabilit dintre creditor și debitorul inițial, astfel subrogându-l pe acesta în obligații ce rezultă din contractul încheiat între aceștia și deci a fost în drept să invoce rezoluțiunea contractului din 23 februarie 2016 și respectiv restituirea sumei de 33 695 de lei pe motiv că contractul nu a fost executat.

Totodată recurenta invocă că achitarea sumei a avut loc în temeiul contractului de preluare a datoriei și nu în temeiul art. 581 Cod civil, prin urmare concluzia instanțelor de judecată este neîntemeiată, or fiind parte a contractului în cauză potrivit art. 668 alin. (3) Cod civil a invocat rezoluțiunea contractului și a solicitat restituirea sumei pretinse.

În consecință recurenta a susținut că prin respingerea pretențiilor, a fost deposedată de suma de 33 695 de lei și de posibilitatea de a-și apăra dreptul de proprietate în privința sumei menționate.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 08 mai 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 25 septembrie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii

acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cibotari Victoria, reprezentată de avocatul Bejan Sergiu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Cibotari Victoria, reprezentată de avocatul Bejan Sergiu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari